

Сцена 6.

(На сцената има остатъци от битката: разхвърляни мечове, части от дрехи. На заден план са джуджетата, скупчени около Торин, който лежи. И Бард присъства. В предната част на сцената от пода се надига Билбо. Оглежда се. Дуалин ходи из бойното поле).

БИЛБО: Дуалине!

(Дуалин се оглежда. Не вижда Билбо.)

ДУАЛИН: Билбо, къде си?

БИЛБО: *(Застава пред Дуалин.)* Ето ме.

ДУАЛИН: Къде ?

БИЛБО: Тук, пред теб.

(Дуалин гледа през Билбо. Билбо е смутен.)

БИЛБО: Аааа...*(Сваля пръстена от ръката.)* Ето ме.

ДУАЛИН: Затова не сме те намерили. Бил си невидим.

БИЛБО: Нищо не си спомням. Само един силен удар.

ДУАЛИН: Навсякъде те търсехме. Ела. Бързо. Торин иска да те види.

(Дуалин повежда Билбо към джуджетата. Торин лежи ранен.)

ТОРИН: *(Към Билбо).* Дойде...

(Билбо коленичи до Торин.)

БИЛБО: Какво ти е, Велики Торине.

ТОРИН: Ранен съм, разбой... Билбо. *(Пауза.)*

ТОРИН: Извини ме за всичко, малки велики хобите.

БИЛБО: Не трябва да ми се извиняваш, велики Торине

ТОРИН: Извини ме за моята алчност. *(Торин се закашля).*

БИЛБО: Няма...

ТОРИН: *(Прекъсва го).* Ти заслужаваш много повече. Повече, отколкото можеш да получиш.

(Пауза).

ТОРИН: Когато разбрах, че сме успели да си върнем съкровището на нашите бащи, не исках да го дяля с никого. Дълго БЕШЕ изгубено за нас... Но не в него е ценното...

(Пауза).

ТОРИН: Задръж диаманта Аркен. Ще ти донесе късмет.

БИЛБО: Аз не искам...

ТОРИН: *(Прекъсва го)*. Аз ще умра, Билбо. *(Пауза)*.

ТОРИН: Не съжалявам. Знам, че сме направили каквото трябва.

Без теб никога нямаше да успеем. *(Хваща го за ръката, закашля се)*.

(Билбо започва да подсмърча).

ТОРИН: Недейте да плачете, приятели мои. Аз съм щастлив, защото изпълних желанието си - върнах се в Планината, върнах се там, където винаги съм искал да бъда.

(Пауза)

ТОРИН: Барде, пази моите джуджета. Те остават сега с вас.

ТОРИН: *(Към джуджетата)*. Имам на края само едно желание... Последно...

ДЖУДЖЕТАТА: *(В един глас)*. Кажи, царю наш!

ТОРИН: Делете всичко с хората... *(Вдига ръце.)* Това е и ваше, и тяхно...*(Спуска ръце, пауза)*. Пазете Планината... Тя е... *(Дрезгово)*. нещо... най-ценно.

(Ръката на Торин се отпуска. Джуджетата тихо подсмърчат. Билбо става. Всички гледат към Торин).